

Wij hoorden in de evangelie het slot van de grote Eucharistische rede van Jezus waarin Hij in feite zegt dat Hij het brood des levens is en zichzelf aan ons blijft geven als voedsel voor ons geestelijk leven.

Wij ontvangen Christus werkelijk, wezenlijk en waarachtig in de H. Communie. Dat is het geloof van de Kerk en dat delen wij met de Orthodoxe Kerken van het Oosten.

Maar velen konden Jezus woorden over zijn vlees en bloed niet begrijpen en, zo hoorden we, ze trokken zich terug en verlieten het gezelschap.

Nu zijn er velen die zich terugtrekken uit de Kerk vanwege de misbruikschandalen.

En al is het niet nieuw, de recente onthullingen in Amerika zijn schokkend. Niet alleen dát het gebeurd is, met grote aantallen, is schandelijk. Dat men het binnenskamers wilde houden is op zich begrijpelijk. Niemand hangt graag de vuile was buiten – personen niet, instellingen niet. Maar dat het van hogerhand, dus door bisschoppen gesauveerd is en gecultiveerd, dat is onverdraaglijk. Er zouden bisschoppen ontslagen moeten worden of terugtreden.

In ons land is deze pijnlijke kwestie nu goed afgehandeld. De Kerk heeft miljoenen betaald, ruimhartig, ook als het juridisch niet meer hoefde vanwege het overlijden van de dader of ook in twijfelgevallen.

Wat doet onze overheid met het Samsonrapport? Daar hoor je niets meer over – zou de overheid betalen? En de sportclubs en andere organisaties waar misbruik was geconstateerd? Die lossen het intern op, hebben ze gezegd. We horen er niets meer over. Alleen op de Kerk staan de schijnwerpers gericht, zoals afgelopen dagen nog in een programma werd gezegd: de Katholieke Kerk is misbruik. Het celibaat zou de oorzaak zijn, maar dan zou het om 40%/50% van alle priesters moeten gaan. Ondanks de grote aantallen gaat het om 4% van alle priesters in Amerika en bij ons was dat rond de 3%. Dat is 4 en 3% te veel, maar er blijkt ook uit dat de overgrote meerderheid, dus meer dan 95%, niets te verwijten valt – maar die wordt er wel op aangekeken.

Bij alle terechte emoties moeten we de rede wel hooghouden.

Buiten de Kerk schijnt het ook om 4% of meer te gaan – vaak moeilijker te traceren, zeker als het om achter de voordeur gaat.

Zeker, de Kerk verkondigt een hoge moraal, zoals Christus veeleisend is in de liefde (altijd vergeven, vijanden liefhebben) en Hij zich scherp kan uitlaten. Ik denk nu aan een uitspraak bij de evangelisten: als iemand een van deze kleinen, die in mij geloven aanstoot geeft, zou

het beter voor hem zijn als men hem met een molensteen in de diepste zee liet verdrinken.
En de Kerk is toch heilig? Dat zeggen we in de geloofsbelijdenis.

Dat betekent niet in de 1e plaats een ethische volmaaktheid maar duidt op de afzondering uit het wereldlijke vlak én op de verbondenheid met God.

In deze zin leven christenen en de Kerk wel in de wereld maar zijn zij niet van de wereld.

De Kerk is heilig omdat zij door God is gewild en zij naar Hem onderweg is.

Zij is heilig omdat Hij onwankelbaar trouw is. Zij is heilig omdat Christus onverbrekkelijk met haar verbonden is. Zij is heilig omdat de heilsmiddelen aan haar zijn toevertrouwd. Door haar komen wij tot Christus.

Uit de objectieve heiligheid, moet de ethische verwerkelijking, de subjectieve heiligheid volgen.

“Weest heilig zoals Ik heilig ben”. Daartoe zijn wij gedoopten allen geroepen, maar wij bidden ook, en iedere keer, in de H. Mis: “Heer, let niet op onze zonden, maar op het geloof van uw Kerk”.

De Kerk heeft nooit de pretentie gehad dat ze uit een gemeenschap van zondelozen bestaat. Desondanks is en wordt er zo ontzettend veel goeds door de Kerk gebracht, wereldwijd, in het onderwijs (scholen, universiteiten), in de ziekenzorg, in alle aspecten van nood, uit liefde voor Christus.

Wij mogen van de Kerk houden omdat zij ons zoveel geeft om bij Christus te komen, ons geloofsleven te voeden en te verrijken.

Het is door haar dat wij tot Christus komen. De pijn die wij voelen, brengt mij geen millimeter van mijn geloof af.

In tegendeel, met Petrus wil ik vandaag zeggen:

Heer naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven.

Amen.

Pastoor R. Wagenaar